

Barraca i corral del Milanet

Olesa de Bonesvalls

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Fondo de cova Pregona. 08795 OLESA DE BONESVALLS
Emplaçament Fondo de cova Pregona

Coordenades:

Latitud: 41.36881
Longitud: 1.83692
UTM Est (X): 402730
UTM Nord (Y): 4580352

Classificació

Número de fitxa 08146-104
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVII-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 015A00025
Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dg., 13/11/2005 - 01:00

Descripció

Es troba al costat del fondo de cova Pregona, a sota el turó de les Mentides. És la barraca més gran del terme, amb una alçada d'uns tres metres. De planta circular amb falsa cúpula feta tota de pedra seca i amb les parets que puguen inclinades des de la base a la cúpula. La part superior està coberta amb pedres que

acaben d'arrodonir la cúpula per sobre. La porta és rectangular i petita, té dues llindes, la principal horitzontal d'un sol bloc de pedra, i a sobre unes pedres posades de manera que entre mig queda una ventilació. Té un corral adossat al voltant davant la porta fet amb parets de no gaire alçada.

Observacions:

Les barraques d'Olesa en els seus orígens no eren de vinya tot i que després ho fossin. Les utilitzaven com a refugi temporal del pagès, magatzem d'estris del camp i habitatge ocasional, així com per ús dels carboners. Més tard a algunes barraques se'ls va adossar un corral. Son construccions de mitjan del segle XIX, encara que pot haver alguna més antiga. La tipologia de les barraques del terme d'Olesa són diferents de les barraques de la zona de Begues. Les d'Olesa són de pedres irregulars i no son impermeables, sinó que s'impermeabilitzen posant terra a sobre i pedres; les parets ja pugen inclinades des de la base. En canvi les de Begues formen volta a l'interior i a l'exterior formen un curull de pedres que fan pressió a la cúpula i que pel gruix de la teulada ja queda impermeabilitzada; en aquestes les parets pugen rectes fins al començament de la volta del sostre en que ja es comencen a tancar. Fotografia de Santi Estrada.

Història

Pertanyia a l'Hospital, per tant propietat del bisbat de Barcelona. El nom li ve del parcer que cultivaria la terra.

Bibliografia

ESTRADA, D.; ESTRADA, S.; FARRÉ, P.; MITJANS, M.; ROS, D.; ROS, N.; ROS, R.; SOLER, J. (2005). Petjades Històriques. Recull de construccions rurals en pedra seca i altres curiositats naturals al terme d'Olesa de Bonesvalls. Grup de Recerca Olesa Rural. Edicions Andana, Vilafranca del Penedès.

